

Desterrar els vels de la por

Poques dones porten a Espanya vel integral, però s'han de fer respectar les normes que ordenen la convivència

ANNA TERRÓN, Secretària d'Estat d'Emigració i Immigració

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 21 de juny del 2010

La nostra societat ha de parlar d'immigració amb claredat. Hem de parlar de la política migratòria; de quin model tenim i de quin model volem, de com s'han de gestionar els fluxos migratoris i de quins criteris s'han d'aplicar per fer-ho. Però també hem de parlar de la convivència en una societat definitivament plural, que ho és per les successives onades migratòries; però no solament això, ja que molts elements del que anomenem genèricament globalització hi incideixen. I també s'ha de parlar de les pors i angoixes que aquesta nova societat genera. No s'han d'amagar sota un vel, sinó que, al contrari, han d'emergir i s'han de poder dirimir en els espais de diàleg que conformen la nostra societat democràtica. Així podrem distingir entre les pors difuses i la por racional que obeeix a amenaces reals. Les primeres s'han de dissipar; la segona cal abordar-la amb autoritat.

Una societat plural no és una societat sense llei ni una societat que permet prescripcions superiors a aquesta llei. La gestió de la diversitat requereix confiar en les nostres institucions i les nostres lleis, que protegeixen valors bàsics de la nostra societat com la dignitat humana, la llibertat i la igualtat, i defensar-les. La gran majoria dels problemes a què ens enfrontem tenen solució en el marc jurídic actual. Només quan un conflicte té realment entitat i caràcter nou i es constata que no es pot reconduir cap a les nostres institucions jurídiques perquè el resolguin s'han de posar en marxa els mecanismes de la nostra societat

democràtica per promoure lleis, necessàriament de caràcter general, que l'afrontin. Però això serà després d'aplicar la llei en tota la seva amplitud i amb la força necessària contra tots aquells que pretenguin subvertir-la. Fer lleis proclama pot resultar molt temptador i és sens dubte més fàcil que exercir l'autoritat per aplicar les normes. Però elevar el to amb debats i normes que no tenen com a objecte abordar les pors que generen els problemes reals no ens ajudarà a reconèixer-los ni a abordar-los, sinó que, al contrari, en crearà de nous.

En aquest país no hi ha burca, un vel integral d'origen preislàmic que té els orígens en les tribus paixtu de l'Afganistan i el Pakistan i que van fer desgraciadament famosos els talibans. Moltes de les imatges que acompanyen aquests dies el debat sobre el burca procedeixen d'altres països o, per a més confusió, són de dones que es tapen els cabells amb hijab, un mocador de cap que deixa, òbviament, la cara descoberta. Al nostre país hi ha dones, poques, que utilitzen un vel integral. Aquest és impropï de les comunitats musulmanes que viuen a Espanya, i apareix fomentat per líders religiosos procedents d'un islam radicalitzat que reproduïx un conflicte que avui viu part del món musulmà. Contra aquest fenomen hem de lluitar, amb les comunitats musulmanes, en defensa del nostre model de societat democràtica.

Com dèiem, les lleis vigents defensen la llibertat, la igualtat entre homes i dones i l'ordre públic. Cal exercir l'autoritat pública, denunciar els atacs a la llibertat individual i a la igualtat, i fer respectar amb contundència, des de les diferents administracions, les normes generals que ordenen la convivència. S'ha de denunciar qui sotmeti una dona; s'ha d'exigir conèixer la identitat de qui recull els nens a l'escola; s'ha de garantir que els serveis públics identifiquin les persones a les quals atenen, tant si és

per a tràmits administratius com a la consulta mèdica. Ho hem de fer sense por, hem de defensar les nostres normes i les nostres institucions, i continuar pel camí que ens ha permès durant aquests anys tirar endavant un procés d'integració apreciable, que ens ha mantingut lluny de les dures situacions que viuen alguns països veïns. Ha de ser la nostra manera de desterrar els vels. Un camí traçat per les diferents administracions públiques que no hauria estat possible sense l'actitud constructiva de la majoria de la ciutadania d'aquest país.

Al contrari, com ha succeït arreu d'Europa, des de l'Holanda dels anys 90 fins a la França de Sarkozy, qui des de la cosa pública ¿no només política¿ s'obstini a dirigir-se a la por dels seus conciutadans desenfocant els problemes reals i proposant suposades solucions fàcils a problemes complexos podrà adquirir notorietat i rèdits a curt termini, però li passarà per sobre la força de la por embravida i, lluny de bandejar-los, situarà al centre del debat els que des de diferents bandes menyspreen els nostres valors i la societat democràtica.

Recuperar la mesura de les coses ha de ser l'objectiu bàsic de tots els que sí que volem continuar formant part d'aquesta societat democràtica i plural. S'ha de parlar amb claredat d'allò que preocupa, s'ha d'exercir l'autoritat allà on sigui necessari, i s'han d'aportar solucions reals per constituir-nos en una societat millor. De fet, la preocupació dels ciutadans és aquesta.